

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 198.
Femte Session.

61de Møde.

Løverdagen den 7de Januar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Der er ikke Tale om, at Charlottenlunds Overgang til Lyshave skulde medføre nogen betydelig Udgift for Fremtiden. At det vilde medføre nogen veslebliffelig Udgift, er allerede nævnt i Forslaget til Finantsloven; det vil blive Gjenstand for tilkommende Finantslove at faae disse smaa Summer bevilgede, som kunde være nødvendige med Hensyn til denne Forandring; det, som derimod var af Bigtighed, det var at faae Principet bekræftet ved Lov, at Charlottenlund Skov skulde betragtes som en Lyshave; thi ellers maa den blive under Domainedirectoratet, og da skal den behandles efter almindelige forstmæssige Principer, ifølge hvilke det kunde være rigtigt at borthugge en Mængde af de skønne Egetræer, som findes der. En æret Taler meente, at der let kunde findes Midler til Charlottenlunds Vedligeholdelse som Lyshave, ved Hjælp af en Afgift, der skulde gives af dem, som besøgte samme; men jeg troer virkeligt, at det var meget smaaligt og ikke liberalt, om man vilde forbinde nogen Afgift med en Naturnydelse, som Folk ere vant til at faae aldeles gratis; for Statskassen er denne Gjenstand af saa ringe Betydning, at jeg ikke troer, at Thinget vil gaae ind paa at gjøre nogen Forandring i saa Henseende.

Fscherning: Dengang den uhykkelige Statshavelov var her til Behandling, og blev antaget, da forudsaae jeg nok, at den lidt efter lidt vilde erobre hele Landet og forvandle det til en Statshave; thi saadant Noget griber altid om sig og er af den Art Kræfftstade, der har en megen slet Forbetydning. Det er ganske

vist, at naar der skal være Valg mellem Fredensborg og Charlottenlund til Statshave, saa er det bedre, at det er Charlottenlund; den ligger nærmere; bedst var det, at man ingen af dem havde. Men saalange vi have Fredensborg som Mønsterhave, saa synes det mig ikke værd at anvende Noget paa Charlottenlund i saa Henseende; lad Charlottenlund gaae den Vej, den hidtil har gaaet, den har jo tjent Befolkningen til Fornøielse, som den er. Naar man siger, at, naar den kom under Forstvesenet, saa maatte den underkastes en streng forstmæssig Behandling, saa er det ikke absolut nødvendigt, thi der findes mange forskjellige Stræfninger af Skove under Forstvesenet, som idetmindste ikke endnu ere naaede hen til denne strenge forstmæssige Behandling; man hjælper sig igjennem paa ethvert enkelt Sted, som det passer, og synes man paa et eller andet Sted, at et Egetræ bør spares, saa spares det. Jeg har seet Egetræer, som have staaet i de meest forstmæssigt behandlede Skove, og som have været undtagne i saa Henseende, fordi man syntes, de vare saa smukke, — ja, netop smukke ved deres Huulhed. Man glemmer ikke et huult Træ af forstmæssige Grunde, men man kan glemme det, fordi det er saa overordentlig stort, at det i sin Huulhed kan indeholde f. Ex. et lille Selskab, — det er Noget, som Forstvesenets Administration meget godt kan forsvare, og saaledes kunne de jo ogsaa gjøre med Egetræerne i Charlottenlund.

Hvad Indtægterne forøvrigt angaaer, saa indbringer Charlottenlund vistnok for Diebliffet allerede en heel Deel ved de Localer, som der leies ud, — jeg erindrer ikke i dette Diebliff, hvortil disse Leieindtægter bruges, men det forekommer mig, at de ikke kunde bruges til noget Bedre end til Vedligeholdelsen af